

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **B. H.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 kwietnia 2016 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 lutego 2016 r., sygn. akt II AKo [...],

w przedmiocie odmowy przyjęcia jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 19 września 2014 r., sygn. akt IV Ka [...], którym utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 23 grudnia 2013 r., sygn. akt II KK [...]

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

W dniu 25 listopada 2015 r. B. H. złożył osobisty wniosek o wznowienie postępowania wraz z wnioskiem o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. Wyznaczony mu w następstwie tego obrońca z urzędu nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Wobec powyższego, skazany został wezwany do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata z wyboru pod rygorem odmowy jego przyjęcia, którego to braku jednak w terminie nie uzupełnił. Dlatego też wskazanym wcześniej zarządzeniem z dnia 22 lutego 2016 r., odmówiono przyjęcia jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania.

Na zarządzenie to zażalenie w terminie złożył skazany. W swoim środku odwoławczym kwestionował prawomocne skazanie go za przestępstwo i podniósł,

że nie jest stanie ponieść kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie. Prawdłowo odmówiono bowiem przyjęcia omawianego osobistego wniosku o wznowienie postępowania. Zgodnie z art. 545 § 2 k.p.k., jeżeli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, to powinien być sporządzony i podpisany przez obrońcę albo pełnomocnika. Skazanemu wyznaczono obrońcę z urzędu, który jednak poinformował Sąd Apelacyjny, iż nie dostrzega podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. Wobec powyższego, stosownie do art. 120 k.p.k., prawidłowo wezwano skazanego do usunięcia wskazanego wcześniej braku formalnego osobistego wniosku o wznowienie postępowania. Tego jednak B.H. w 7-dniowym terminie nie uczynił. W takich okolicznościach zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania osobiście sporządzonego i podpisanego przez skazanego jest prawidłowe w następstwie uznania, że złożone przez niego pismo dotknięte jest oczywistym brakiem formalnym, który wyklucza nadanie mu biegu (art. 120 § 2 k.p.k.).

W tym miejscu stwierdzić trzeba, że we wniesionym środku odwoławczym, poza zwykłą kontestacją zasadności przypisania mu przestępstwa i podnoszeniem, że nie jest w stanie pokryć kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru, skarżący nie wskazuje żadnej argumentacji świadczącej o wadliwości wydanego zarządzenia. Podkreślić trzeba, że możliwość wznowienia postępowania była już przedmiotem dogłębnej analizy przez wyznaczonego skazanemu obrońcę z urzędu, który – po zapoznaniu się z aktami postępowania - w przedstawionej szczegółowej opinii wskazał, że brak jest podstaw do wznowienia postępowania. Podkreślić w tym miejscu trzeba, że wyznaczający obrońcę z urzędu organ procesowy nie jest uprawniony do badania zasadności tego stanowiska obrońcy. Organ ten może jedynie dokonać oceny prawidłowości wykonania przez niego obowiązków dla zapewnienia stronie prawa do skutecznej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w rozumieniu art. 84 § 3 k.p.k. W niniejszym postępowaniu nie zostało zaś stwierdzone, aby wyznaczony z urzędu obrońca w sposób nienależyty wykonał swoje obowiązki. W tej sytuacji brak było podstaw do wyznaczenia skazanemu zgodnie z jego żądaniem kolejnego obrońcy z urzędu. Sąd Najwyższy, rozpoznając

przedmiotowe zażalenie, bada jedynie zgodność z prawem zaskarżonego zarządzenia. Jak już wskazano wcześniej zarządzenie to zostało wydane zgodnie z prawem.

Mając to wszystko na uwadze, nie można było przyjąć, że kwestionowane zarządzenie było wadliwe. Dlatego też Sąd Najwyższy utrzymał je w mocy.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.